

25'ê vê mehê, Roja Cîhanî ya Rakirina Hemû Awayên
Tund û Tûjiyê li Dijî Jinan bû. Lê mixabin li Îran û
Kurdistanê hêj maf û azadiyên jinan bi xurtî tîn bînpêkirin û
nîviya qada civaka Îranê di rewşeke dijwar û di bin tund û
dijwariyên herî xurt jiyane diborîn.

Nûçe û raporên berfireh di Rûpela 7 û 8'an de...

Rojnameya panzdehrojî ya siyasî, çandî û giştî

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê diweşîne

"Henry Kissinger":

Turkiye Ji Avabûna Dewleteke Serbixwe Ya Kurdî Ditirse

Birêz Elî Mêhrperwer Di
Hevpeyvînekê De Bi Radyo
Dengê Kurdistanê Îranê Re

2

Kijan Alî Di Terorkirina Piyar
Cimeyîl De Dest Heye?

3

Dr. Roya Tilûî'ê Xelata "PEN
AWARD" Ya 2006'an Bir

4

Kurd Êdî Dîroka Xwe Bi
Xwe Dinivîsin!

4

DIBISTANA NIVÎSKARAN:
INTERNET

9

KONFERANSA ZIMÊN

10

"Henry
Kissinger", Wezîrê
Karê Derve yê berê
yê Amerîkayê, rewşa
niha ya Îraqê pir
xirap û aloz û cihê
nigeraniyê da zanîn.
Wî di hevpeyvîna
xwe ya bi ajansên
nûçeyan yê Almanê
re da zanîn ku ez ji
hizr û ramana ku
cehdê dike hêzên
xwazyarê dawînan bi
nêaramî û aloziyan di
Îraqê de li dora hev
kom dike,
piştevanîyê dikim.
Wî herweha zêde

kir û got ku hêzên herêmî ger armancên cuda jî hebin, lê dikarin di vê derheqê de bi hev re
hevkarîyê bikin. Di vê derheqê de îşare bi Turkiyayê kir û got ku Türkiye tirs ji avabûna
dewleteke serbixwe a Kurdî heye û zêde kir heya dema ku aramî û tenahî di deverê de pêk
nehê, Îraq jî tenahî û asayîşê bi xwe nabîne.

Konfransa "Îrana Îro - Kurd û Neteweyên Din Di Opozîsyonê De" Li Almanya

Di rojên 24 heya 26'ê meha 11'an a
2006'an, li Bajarê Bad Boll ya
Almanya, Konferansek li ser navê
"Îrana Îro - Kurd û Neteweyên
Din Di Opozîsyonê De" birêve çû.
Konferans ji aliyê saziya Almanî ya bi
navê "Evangelische Akademie" û
Navenda Navneteweyî ya Mafên
Mirovan ji bo Kurdan (IMK), hate

çêkirin. Di vê konferansê de bi giranî li ser rewşa Kurdên Îran û herweha li ser rêxistinên netewî yê
opozîsyonên Îranê hate sekinandin. Gelek nûnerên rêxistinên opozîsyon û akademîsyen beşdar
bûn... Ji aliyê PDK Îranê ve Dr. Mîro Eliyar, beşdarî vê konferansê bû û li ser Kongireya
Neteweyên Îrana Federal û rewşa Kurdên Îranê bi berfirehî axaft. Ji bilî Dr. Mîro Eliyar, nûnerên
netewên din yê Îranê jî axaftinên xwe pêşkêş kirin. Di konferansê de herweha beşdar û
rojnamevanan jî pirsên xwe ji axaftinvanên konferansê re kirin û danûstandinên germ hatin
çêkirin...

Nûçegihanên TÎŞK TV li wir bûne û dê di rojên pêşiya me de ew konferansa di Tîşk Tv dê bê
belavkirin.

Çavkanî: "TISHK TV"

Peyama Kofi Enan Bi Hinceta Roja
Cîhanî Ya Rakirina Hemû Awayên
Tund û Tûjiyê Li Dijî Jinan de

Rûpela 7

RMMK:
"Divêt Sedem û
Alavên Tund û
Tûjiyan Li Dijî Jinan
Were Rakirin"

Rûpela 7

Birêz Elî Mêhrperwer Di Hevpeyvînekê De Bi Radyo Dengê Kurdistanê Îranê Re:

“Siyasetên Demokratan Jî Nikare Cudahiyek Wiha Tevî Siyasetên Komarîxwazan De Hebe”

Li mîdehê meha borî de çend bûyerên girîng di asta Kurdistan, Îran û cîhanê de bûne cihê bas û nîqaşan û

navendên siyasî û medya û ragihandinên giştî jî bi pûte û girîngiyeke taybet ew mijar xistine rojevê.

Di nava wan pirs û bûyeran de çend meseleyên girîng weke: Ragihandina agirbestê ji aliyê PKK'ê ve û helwesta Turkiyê, rewşa niho ya Îraqê, hilbijartinên ve dawiyê yên SENA û Parlemana Amerîkayê, hilbijartinên Meclîsa Xobregan û Şêwrên Gund û Bajaran li pêşerojê nêzik di Îranê de û herweha berdevarên bûna pîrsa Navîkî ya wî welatî bûne bi mijarên hevpeyvîna Radyo Dengê Kurdistanê Îranê tevî birêz Elî Mêhrperwer, endamê Deftera Siyasî ya PDK Îranê û berpirsê Komîsyona Çapemenî a partiyê.

Pitir ji mehekê ye ku PKK'ê li ser daxwaza aliyên hindur û derve agirbest îlan kir û weke bi xwe daye zanîn dê xwe bo heyameke demkî ji pevçûnên bi hêzên Turkiyê re biparêzin. Lê weke em dibînin ev agirbeste heya niha jî yek alî bûye û rayedarên Turkiyeyê jî didin xuyakirin ku PKK'ê bi fermî nas nakin û dê êrişên xwe jî bo ser hêzên PKK'ê bidomînin. Birêz Mêhrperwer hûn wan bûyer û helwestane çawa dinirxînin? Gelo hûn bawer in ku dê encameke baş hebe?

Agirbest û desthilgirtin ji şer di nefs û hindurê xwe de tiştek baş e, lê gelo ev agirbeste encameke siyasî a dilxwaz dê hebe yan na, eva meseleyeke din e, çunku agirbestê pêwendî bi vê rewş û zirûfê ve heye ku têde hatiye ragihandin. Gelo ev agirbeste bo tenahî û aramkirina rewşê ye heta ku derfeta gotûbêjan di navbera du aliyên şer de pêk bîne? Gelo vê agirbestê çiqas girîngî û pûte bo aliyê beramber heye, aliyê beramber jî xwazayê wê ye yan jêre girîng nine? Gelo aliyê beramber pêşwazî jî wê agirbestê kiriye yan ret kiriye? Herwek di pirsyara we de jî hatibû dewleta Turkiyê dest ji êrişên xwe hilnegirtiye yan bi wateyeke din bersiva erênî jêre nedaye.

Renge ev agirbeste parek ji prosesê mezintir be û ji bo bi encamgihandina piroseyê hewce be. Ger em lînhêrînekê bi dîroka şerê PKK'ê û Turkiyê bikin, eva çend agirbest in ku mixabin ji aliyê dewletê ve bersiva erênî wernegirtine.

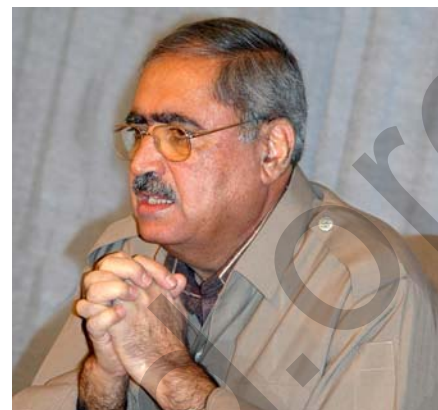
Dewleta Turkiyê PKK'ê weke hêzeke terorîst nas dike û amade jî nine ku pêre bikeve danûstandin û gotûbêjan. Weke di nûçeyan de tê bas kirin, Amerîka, Turkiye û Îraq, heyetek hevpar ji bo pîrsa PKK'ê pêk anîne, ji bo destvekirîbûna heyetê jî li pêxema çareserkirina pîrsê, agirbest dikare

alîkar be. Serkevîna proseya heya qaseke zaf girêdayî bi micidbûna Amerîkayê bo çareserkirina pîrsê ye. Amerîka di peymanê leşkerî a Natoyê de hevalbendê Turkiyê ye. Ji aliyekê ve Amerîkayê hewcehî bi ragirtina pêwendîya dostîniya bi Turkiyê re heye, him Turkiye jî pûte û girîngiyê ji hevalbendiya bi Amerîkayê re dide, ji aliyên din jî Amerîka xwazayê êrişê leşkerî a Turkiyê bo ser binke û navendên PKK'ê li axa Kurdistanê Îraqê nine, çunku rewşa deverê dê aloz bibe û aramî û tenahiya herêma Kurdistanê namîne, lewre ragirtina dostîniya Kurdên Kurdistanê Îraqê ji Amerîkayê re girîng e. Amerîka çiqas bikare Turkiye û Kurdên Turkiyê ji hev nêzik bike û formoleke cihê qebûlîkirina hemû aliyên bo vê pîrsê peyda bike, ew di pêşerojê de dê eyan bin. Di vê navberê de rola Yekîtiya Ewropayê jî bo givaştin li ser Turkiyê ku mafên çandî û siyasî yên Kurdan misoger bike, divê weke sebeb û faktoreke erênî bihê hesibandin. Pêvajoya bûyeran heya niha nîşan daye ku Turkiye ne amade ye bi PKK'ê re dakeve gotûbêjan. Ev pîrsê tenê girêdayî bi vê çendê ye ku fakterên derekî çiqas dikarin karîger û bibandor bin.

Wiha dihat çavnihêrîkirin ku piştî bi dawîhatina meha Remezanê, tund û tûjî li Îraqê de kêmbûn. Lê teqînên li dû hev yên Bexdayê ev raye guherîn û mîdehek e ku medya û ragihandinên giştî bi awayekî din qala pêşeroja Îraqê dikin. Rayedarên Amerîkî jî derheq asayîş û tenahiya Îraqê hin pêşniyarên nû derxistine holê. Bo mînak “Cêms Bêkîr”, Wezîrê Derve yê berê û Serokê desteya Kongireyê bona pêşgirtina siyaseteke nû ji aliyê dewleta Amerîkayê di Îraqê de, di nava rêçareyan de, parvebûna Îraqê anîye holê. Bi raya we li gor rewşa niha ya Îraqê, parvebûna Îraqê heya çiqas dikare tevî rastîyên siyasî yên wî welatî de be?

Êrişê Amerîkayê bo ser Îraqê û hilosandina wî welatî, di bin dirûşma cîgîrkirina demokrasî û avakirina hikûmetê demokratîk di Îraqê de bû. Her weke em dizanin, hêzên leşkerî yên Amerîkayê jî bo herifandina desthilata hakim bi ser Îraqê de tûşî kosp û astengeke wiha nebû û di mîdeheke kurt de dawî bi qonaxa yekem a şer anî û karî dest bi ser Îraqê de bigire, lê di birêvebirina welatê de rastî gelek şaşîyan bû.

Dijberên hatina Amerîkayê bo deverê, tenê hikûmeta Îraqê û ew para xelkê Îraqê ku di rejîma berê de xwedî berjewendî û poanên zaf bûn, nebû, ji ber ku welatên ku rejîmên dîktator têde desthilatdar in, hatina Amerîkayê bi tîrsek mezin bo ser rejîmên

xwe dizanîn. Lewre bi neyarên hindurê Îraqê re ketin hevkarî, maytêkirin û sînorên xwe bo hat û çûna terorîstan vekirî hiştin, Îran û Sûriyeyê di vê derheqê de rola sereke lîstin. Ji bilî wê jî dest bi dest bûna desthilatê li nav civaka Îraqê, anku ji Sunî bo Şîîyan û heya qasekê jî bo Kurdan, Şîî û Sunî li hemberî hev de sekinand.

Şîîyên ku bi dirêjahiya jiyê hikûmeta berê hatibûn çewisandin, him desthilat bi dest girtin, him jî siyaseta tolhildanê ji Sunîyan li pêş xwe girtin. Ger eva siyaseta hemû Şîîyan jî nebe, aliyê kêmbûnê hin girûpên ku pêwendîyeke xurt bi Îranê re hene, birêveberên vê siyaseta bûn. “Elqaîde” jî di vê navberê de û jî rewşê jêhatî ku jêre pêk hatibû, ji aliyekê tevî hêzên hevalbendan şer dikir û ji aliyê din jî agirê şer di navbera Şîî û Sunîyan de gur û xurttir dikir.

Niha pêtir jî we ku tund û tûjî rû ji hêzên hevalbendan bin, rû ji xelkê sivil yê Îraqê ye. Merema sereke ya terorîstan, kuştin û têkdana aramî û tenahiya wî welatî ye. Vêça kuştina jin, zarok, karker, polîs, kasibkar û ... be, ji wan re ferq nake. Her li rex vê yekê de, kuştina Şîî û Sunî, şerê mesebî û desthilatê di nava wan de her roj bi dehan kuştî û birîndaran dide.

Radestkirina desthilatê ji aliyê Amerîkîyan ve bo xelkê Îraqê di destpêkê de, şaşiyên taktîkî yên piştî hev yên bona rêvebirina welat, maytêkirina Îran û Sûriyayê, teyîsandina şerê navbera Şîî û sunîyan, Amerîkî anîne ser vê bawerê ku ger stratejiya xwe neguherînin, aliyê kêmbûnê hin senaryoyan bona aramkirina rewşê bikar bînin, weke parvekirina Îraqê bi ser sê deverên Sunî, Şîî, Kurd akincî.

Diya re ev senaryoyê jî asteng û pîrsgirêkên taybet bi xwe hene, çunkî neyarên vê senaryoyê jî kêmtir ji neyarên dagîrkirina Îraqê ninin. Ji bilî wê jî bas ji wê tê kirin ku bo aramkirina rewşê, Amerîka bi Îran û Sûriyayê re bikeve gotûbêjan, taku dev ji maytêkirinê di hundirê Îraqê de berdîn. Min jêve ye ku ew jî yek ji wan hewlane ye ku heya niha dane. Ger

siyasetê Îran û Sûriyayê heya niha eva be ku şerê xwe bi Amerîkayê re di xaka Îraqê û bi xelkê Îraqê re bikin û ger bi tewawî jî ne serketî bin, aliyê kêrî rewşê bi qazancê wan hatiye guhertin, çawan dê dev ji vê siyasetê xwe hilbigirin. Meger eva ku Amerîka îmtiyaz û poanên zêdetir bi wan bide ku eva jî di rastî de tê wateya paşdekişan û têkçûna Amerîkayê û gelek giran dê jêre xilas bibe.

Di hilbijartinên Parlemana Amerîkayê de, Demokratên serkevtinê berçav bi dest xistin û rengê vê yekê dide ku Serok Komarê gera tê jî ser bi demokratên be. Di rewşê wiha de hûn siyasetên Amerîkayê derheq Rojhilata Navîn û bi taybet Îranê çawa dinirxînin?

Sedema serkevtina Demokratên piştî 12 salan bo sedemên cur be cur vedigere. Pirsê Îraqê dikare yek ji wan be. Encama rapirsîyan dide zanîn ku qasê jêhezkirina Buş li Amerîkayê de hatiye bin 40 ji sedê, ku eva jî qaseke kêr e. Eva rast e ku hatine serkar a Demokratên renge hin astengan derxîne pêşberî bernameyên Buş de û weke berê ji piştevaniya kongireyê bê mifah be. Lê divê em ji bir nekin ku çî Demokrat û çî jî Komarîxwaz, stratejiyê hevpar dişopînin, yan bi wateyê din ev du partiyên bi taktîkên cuda û taybet bi xwe van bernameyan cî bi cî dikin. Nexa li hember qazanc û berjewendiyên Amerîkayê

de di hêlekê de diçin pêş û hêla sor jî naborînin.

Derheq pirsîyara we, siyasetê Demokratên jî nikare cudahiyeke wiha tevî siyasetên Komarîxwazan de hebe. Di hin waran de jî renge Demokrat tundtir bin. Bo minak rehîngirtina karmendên Balyozxaneyê Amerîkayê li dewrana Demokratên de bû û bi hatine serkar a Komarîxwazan serbest hatin berdan. Herweha nîfûz û hitbarta Cihûyan di nava demokratên de zêdetir e, yan bi wateyê dinê Cihû pêtir bi Demokratên nêziktir in û helwesta Îsraîlê jî bi nîsbet Îranê rohn û eşkere ye.

Pirsê bidestveanîna çekên Etomî ji aliyê Îranê jî her bi wê qasê ku ji bo Komarîxwazan girîng e, ji Demokratên re jî girîng e û vê yekê bi tirsê mezî bo ser aştîya cîhanê dizanin. Piştevanîkirina Îranê ji terorîzma cîhanî û dijberîkirina bi prosa aştîyê di Rojhilata Navîn de, pîrsek nine ku demokrat çavên xwe li hember de bimişînin. Her wekî min berê jî îşare pê kir renge tenê di taktîkên xwe de ferq û cudahiya wan hebe.

Eva ku renge di hilbijartina Serok Komariya tê de Demokrat serkevtî bin, girêdayî bi domkirina vê rewşê niho ye, lê bo pêşdîtinê rast, hêz zû ye, çûnku pêvajoya guhertinê û serkevtinê Amerîkayê dikare bandor û tesîr li ser raya giştî hebe.

Bi baldan bi birêveçûna du hilbijartinên "Meclîsa Xobregan" û Şêwêrên Gund û Bajaran di pêşerojê nêzik de ku partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê jî ev hilbijartinane baykot kirine, gelo Komara Îslamî heya çiqasekê dikare ji rêya wan hilbijartinane ve demê derheq pîrsa etomî ya xwe di gotûbêjê tenê aliyên pêwendîdar de, heder bide(bikuje). Bi giştî hûn pêşerojê çawa dibînin?

Min jêve ye ku ev hilbijartinane bi taybet hilbijartinên Şêwêrên Gund û Bajaran, karîgeriyê wiha li ser gotûbêjê bi welatên 5+1 nake. Ev diyalog bi qasê mîcîdbûna welatên Ewropayê, Çîn û Rûsiya ye di berengarbûna bi Îranê re girêdayî ye. Vê gavê Amerîka jî hemûyan mîcîdtir e, piştî Ewropayê. Lê Çîn û Rûsiya ne tenê bo givaşanîna ser Îranê ne mîcîd in, belkî dijberê derkirina her biryarnamêyeke tûnd û tûj in ku di Konseya Ewlekariyê de li dijî Îranê der biçe û Îranê jî pir bi başî kariye ji vê valahiyê mifahê bistîne û ji demê mifahê bistîne û demê jî heder nede, ji ber ku ji demê bo pêşvebirina bernameyên xwe mifahê distîne. Prosaya baykot û hisara ji aliyê Konseya Ewlekariyê bi ser Îranê de bi vî awayê ku diçe pêş, rengê vê hindê nade ku ne zor tûnd û rîjd bin, ne bi zûyî jî biryar tê dayîn û ne jî zaf dê birêve biçin. Heya niha di wan rîkeberanêyan de, tenê Îranê qazanc kiriye.

Wergeran: Selîm Zencîrî

Kîjan Alî Di Terorkirina Piyar Cimeyîl De Dest Heye?

Selâh Muradî

Sibêdeya roja sêşem, 21.11.2006'an, "Piyar Cimeyîl", Wezîrê Pîşesaziya dewleta Lubnanê hate terorkirin. "Piyar Cimeyîl" endamê Bizava

Siyasî Mesîhî ya "Palanji"ê û yek ji dijberên Sûriyê di kabîneya Fuad Sînyora, Serok Wezîrê Lubnanê û serokê girûpa 14'ê Marsê bû. Endamên vê girûpê li pey terorkirina Refîq Herîrî, karî jî ber dijberîkirina li tevî hebûna hêzên Sûriyê di Lubnanê de û maytêkirina Sûriyê di kar û barên hundîrîn yê vî welatî de, di hilbijartinên Parlemanê de piraniya dangan bidestve binin û dewleteke demokratîk û serbixwe li dijî Sûriyê pêk bînin. Lewra ew ketin ber kerb û kîna rejîmê Bees ya Sûriyê û heya hin caran jî rasterast û nerasterast gefa kuştinê ji wan hate kirin.

Di du salên borî de, dewleta Lubnanê ber bi guhertinê demokratîk û pêkhatina welateke xweser gav avêtiye û eva pêncemîn kes ji dijberên Sûriyeyê ye ku di vî welatî de tê kuştin.

Her li şûn qewmîna vê terorê de, pîrsa vê çendê ku gelo birêvebir û biryarderên vê terorê dikare çî kes, alî û welatek bibin? di raya giştî ya civaka navneteweyî de derkete rojevê. Rejîma Bees ya Sûriyê bi

liberçavgirtina vê yekê ku di terorkirina Refîq Herîrî de, weke gumanbarê sereke neçar bû ji Lubnanê derkeve der û vî welatî

xelkê Lubnanê de ji hikûmeta Bees a Sûriyê re, ne tenê tu hezkirin û hevbendiyek nehêlaye, belkî rûçîkek xirab jê re bîçin

Di terorkirina Wezîrê Pîşesaziya Lubnanê de Dewleta Sûriyê weke gumanbar hate zanîn

bicî bihêle, di vê kiriyara terorîstî de jî wekî yekem berguman hate dîtin. Ji ber ku ew guhertinê demokratîk yê ku di salên derbasbûyî li Lubnanê de pêk hatine, qazanc û berjewendiyên Sûriyê di vî welatî de xistibûne ber tirsê û di nava piraniya

hêlaye. Lewra ye, bi liberçavgirtina rewşa aloz ya siyasî a Lubnanê û dijheviyên navbera partî û aliyên siyasî û olî ên cuda cuda û ji hemûyan girîngtir, hebûna alîgir û kirêgirtiyên Sûriyê di hikûmeta Lubnanê de (weke Îmîl Lahod, Serok Komar û Hizbulaha Lubnanê û endamên wê di Parleman û kabîneya Sînyora de) egera vê çendê gelek xurt e ku

dewleta Sûriyê jî bo lawazkirina dewleta Fuad Sînyora û pêvajoya demokrasîxwaziyê di Lubnanê de rastî têkçûnê bike, dest bavêje terorkirina dijberên xwe di kabîneya Sînyora de û bi vî awayî vê dewletê neçar bi paşdekişyanê bike.

Dr. Roya Tilûî'ê Xelata "PEN AWARD" Ya 2006'an Bir

Bajarê Lahê li Holandayê roja şemî, 27.08.1385(18.11.2006)'an, mêvandarê rê û resma rêzgirtin ji çalakîyên sivil(medenî) û mafê mirovan yê Xatûna Dr. Roya Tilûî'ê bû.

Di rê û resma han de ku ji aliyê tayê Holandayê ya Civata Pênûs(PEN AWARD)'ê û bi hevkarîya Navenda nedewletî ya "Oxfan Novib" birêve çû, xelatên diyarîkirî tabloya rêzgirtin bi pênc kesan re hatin pêşkêş kirin ku yek ji wan Dr. Roya Tilûî bû.

Di vê rê û resmê de ku hejmareke zaf kesayetiyan siyasî, civakî û çandî yê welatê Holandayê û xelkê sivil tê de beşdar bûn, di destpêkê de rêz li 5 nivîskarên akincî yê wî welatî hate girtin. Piştê birêz Rudelf Gîl, Serokê tayê Holandayê yê "PEN AWARD"ê axavtinek kir. Di axavtinê xwe de navhatî bal kişande ser merema pêşkêşkirina wê xelatê ji aliyê "PEN"ê ve û got: Xelata "PEN AWARD" Oxfan Novib'ê bi merema pêzanî û rêzgirtin ji erk, mandîbûn, hewl û zextên wan kesan re hatiye danîn ku li rêya pênûs û nivîsaran ve hakimên zordar û gemar dişopînin û rûsar dikin.

Li doma rê û resmê de birêz Bak Van Birandî, Serokê Navenda "Oxfan Novib"ê basek pêşkêş kir û armanca rêxistina xwe li piştvanîyê ji "PEN AWARD"ê bi vî awayî anî ziman: "Armanca me li piştvanîkirin ji wê xelatê, rêzgirtin e li çelengî û biwêriya wan kesan ku bêtir tu piştvanîyekê û bi awayekî aşîxwazane û bê penabirin bi tund û tûjiyê li dijî desthilatdarên dîktator radiwestin û ne kêman ew kesên ku di vê rêyê de rastî zirarên madî û canî heta mirinê ji hatine".

Serokê şaredariya Lahê, birêz Wîm Dîmten jî keyfxweşiya xwe li mêvandariya ji wan nivîskar û çalakên biwêr xuya kir û agihand: "Piştvanî û parastina wan kesên ku bi awayê aşîxwazane, hêmin û medenî ji bo azadî û mafê mirovan xebatê dikin, erkê Civaka Navneteweyî ye". Navhatî tevî xwendina navên wan kesan ku dihatin xelatîkirin, got: "Divêt ku em rêz û hurmetê ji erk, newestiyên û berxwedana wan kesane bigirin". Bo mînak bi kurtî bal kişande ser jîyan, xebat û derd û janên Dr. Roya Tilûî'ê û ew hêjayî piştvanîyê ji bo biarmancgihandina xebata wê zanî.

Navhatî xelat û tabloya rêzgirtinê pêşkêş birêz Hirand Dîn û Dr. Tilûî'ê yê kir û got: Hirand Dînê ji Ermeniyên xelkê Turkiyê ye û neçar hatiye kirin ku bi zimanê diya xwe neaxive û ji ber vê yekê ku bi nivîskî daxwaz kiriye ku dewleta Turkiyê, divêt Komkujîya Ermanîyan bepejirîne, rastî bîngavkirin û eşandinê hatiye û di encam

de neçar bûye welat bi cih bihêle.

Xatûna Tilûî, Kurd, xelkê Îranê û têkoşereke mafê mirovan, jinan û gelê xwe ye. Xatûna navhatî ji wan armancan re bi awayê aşîxwazane û medenî xebat kiriye, lê seba derbirîna bîr û rayên xwe, desthilatdarên rejîma Îranê ew xistine girtîxaneyê û îşkence kirine. Ji ber vê çendê jî bû

ku piştî serbestberbûna bi zemanet neçar ma bireve û di encam de bibe koçbereke siyasî li Amerîkayê de. Ji ber vê çendê ye ku îro em li vir de qedr û rêzê ji vê Xatûnê digirin û hêjayî wê xelatê dizanin.

Xatûna Dr. Tilûî, piştî bidawîhatina axavtinê şaredarê bajarê Lahê û pêşkêşkirina xelatan, tevî rêz û hurmetan ji birêveberên "PEN AWARD"ê cîhanî û rê resmê, bi nîşandayîna kurte filmekê qala rewşa jiyana jin û neteweya Kurd û çalakên medenî û siyasî kir û rûçikê hov yê hikûmeta Îslamî û dest û pêwendiyên wê ji beşdaran re kir. Xatûna han herwiha qala xweşewitandina jinên Kurd û bêmafiya wan him li malbatê û him jî di yasayên hikûmeta Îslamî de kir û bi tevahî ew rewş mehkûm kir.

Aliyêke din a axavtina Tilûî, bê mafiya gelê Kurd bû, ku bi berfirehî ji beşdaran re şirove kir. Her weke îşare pêhate kirin, Dr. Roya Tilûî'yê, di dema axavtinê xwe de bi nîşandana film û slaydan, belgeyên haşalênkirî ji bo selimandina axavtinê xwe pêşkêş dikirin.

Ji aliyê beşdaran rê û resmê ve, pêşwaziyeke germ û bêmînak ji axavtinê Dr. Tilûî'yê hate kirin û seranserî hola rê û resmê bi lêdana çepikan, ew hesta xwe anîn ziman.

Hêjayî gotinê ye ku hejmarek ji navend, kom û komeleyên Kurd jî beşdarê rê resmê bûn ku mirov dikare ji wan îşare bi nûnerên Civata Yarsan, Dr. Gulmurad Moradî, nûnerê para Rojhilatê ya Navenda Çak, birêz Elî Rehîmî, birêveberê malpera "Helwist", girûpa nûçegihan û filmhilgir a "TISHK TV"ê bike.

Dr. Tilûî'yê di dawîya rê û resmê de bersiva pirsîyarên rojnamevan û nûçegihanan da.

**Çavkanî: Malpera "Helwist".
19.11.2006**

Egera vê çendê heye ku piştî Sûriyê, Komara Îslamî ya Îranê wekî aliyekî din di terorkirina "Piyar Cimeyîl" de dest hebe, li dor vê pîrsê jî bas û nîqaş di holê de ne. Komara Îslamî ji rêya avakirin û hevkarîkirin tevî Hizbulaha Lubnanê, hertim maytêkirin di nav kar û barên wî welatî de kiriye. Di havîna îsal jî bi haydana Hizbulahê ji bo rehîngirtin û kuştina hêzên Îsraîlê şereke kaviher û bê sedem bi ser Lubnanê de sepan. Komara Îslamî jî her wekî Sûriyê guhertinê demokratîk yê Lubnanê di berjewendiyên xwe de nabîne. Ji ber vê çendê ku piraniya endamên Parlemanê dijberê Sûriyê ya Lubnanê û kabîneya Fuad Sînyora, piştî derketina hêzên Sûriyê ji Lubnanê û nemaze li pey şerê navbera Hizbulaha Lubnanê û Îsraîlê û cihgîrbûna hêzên aşîparêz ên navneteweyî û hêzên Arteşa Lubnanê li Başûrê wî welatî de, dixwazin ku ew girûpa terorîstî çekan danê û dawiyê bi destêwerdana rejîma Îranê di welatê xwe de binin.

Çekjêstandina ji Hizbulahê tev hewl û xebatên rejîma Îslamî ya Îranê bi armanca pêkanîna alozî û tevliheviyan di nava axa Lubnanê de bêencam dike û ji vê girûpa terorîstî weke hêzeke kirêgirtî û alîgirê Komara Îslamî ku herdem ji bo terorkirina neyar û dijberên xwe li seranserî cîhanê de û pêkanîna astengan di pêvajoya aşîya navbera Îsraîl û Felestinê de bi kar aniye, bi hêzeke siyasî diguhere ku divêt di çarçoveya qanûnên hundirîn yê Lubnanê û zagonên navneteweyî de bilive û tevbigere.

Ji aliyekî din ve guhertinê demokratîk yê Lubnanê û dewleta Fuad Sînyora ji hêla welatên demokrasîxaz ên Rojava ve bi taybet Amerîkayê bi xurtî piştgirî jê tê kirin û ev welatene cîgîrbûna demokrasîyê di Lubnanê de, di pêvajoya cihgîrkirina demokrasîyê di welatên Rojhilata Navîn de dibînin. Lewra ye Komara Îslamî û dewleta Sûriyê ku di eniya terorê û li dijî demokrasîyê de cîh girtine, ji tu kiriyarekê bona vê çendê ku pêvajoya demokrasîxwaziyê di Rojhilata Navîn de rastî têkçûnê bikin, xwe naparêzin.

Wergeran: Azad Kurdi

Kurd Êdî Dîroka Xwe Bi Xwe Dinîvîsin!

Husoyê Emîn - Almaniya

Di roja 18.11.2006'an da bi pêşengiya Komîteya Navenda Almanya a PSK'ê û bi piştgiyariya

Komeleya Hevaltî Bottrop, Konferansek li ser şerê serhildana Grîdaxê (Agirî) li bajarê Bottropê hate pêkanîn.

Axaftvanê Konferansê birêz Yilmaz Çamlıbel bû. Axaftina Konferansê li ser bingeha zanyarî û dokumentên dîrokî ku birêz Çamlıbel bi xwe, bi ked û emegekî giranbuha di navbera pêncî salî da berhevkiyê û di pirtûka xwe ya bi navê Grîdax bêxwedî nîn e da weşandiye.

Birêz Çamlıbel di sê beşan da li ser serhildana netewî ya Agiriyê sekinî:

Beşa yekan, ya ku di bin serokatîya Biroyê Hesikê Têlî da ji 16'ê Gulana 1926'an heta 20'ê Îlona 1927'an ajotibû.

Beşa Dudyan, ya ku di bin serokatî û rêberîya Xoybûnê da, ji destpêka 1928'an heta Îlona 1930'yî. Li gor agahdariyên birêz Çamlıbel; şerê vê beşeyî herî dawî di navbera 7-14 Îlona 1930'yî da pêk hatiye û di vî şerî da leşkerên Tirk, Îran û Sovyetê bi hevra êrîş anîne ser şervanên gelê Kurd û tenê bi vî awayî jî karîbûne bi serkevin.

Beşa Sisyan, serhildana ku ji 14'ê Îlona 1930'yî dest pê kiriyê û heta payîza 1932'ya ajotiyê. Ev berxwedana piştî şikêstina 14' Îlona 1930'yî di bin serokdestiyên Kurdan, di dirêjiya hudûdê navbera Kurdistanê bindestê Tirkîyê û Îranê da ji ber tunebûna alikariya lojîstîk û çek û cebirxanan û hin sedemên din, tenê karîbûye du salan dom bike.

Herweha birêz Çamlıbel li ser taybetiyên bingeşên yê serhildana Agiriyê jî sekinî û dîtînen xwe weha anî ziman:

- Serhildanên ku berî şoreşa Agiriyê pêk hatibûn, ji ber sedemên civakî û aborî, bi pêşengiya çîna serdest rêvedicûn û taktîk û stratejî jî gorî wê çinê dihat danîn. Dî nav serhildana Agiriyê herçiqas Axa, Beg, Şêx û Eşrafên bajarî hebûn, lê her wisa jî têda; ronakbîr û rewşenbîrên leşger û sîvîl jî bi xurtî cih girtibûn. Rola herî girîngtir jî rêxistina Xoybûnê dileyîst. Piraniya rêvebir û endamên Xoybûnê li ser pîrsa serhildana Kurdistanê xwedî raman û helwestên hevdem bûn.

- Di dîroka Kurdistanê da cara yekê bû ku, serhildanek netewî di bin rêveberîya rêxistînek hevdem da hatibû sazîkirin. Her wisa dîsa cara yekê bû partiyek Kurda, armanca serxwebûna welatê Kurda û rizgariya gel ji bin destê dagirkeran kiribû bernama xwe û ji raya giştî ra dabû eşkerekirin.

- Dîsa cara yekem di vê serhildanê da

ordîyek bi kincê (cilê)n leşkerî, rutbe û bi nîşan, bi usûlên nîzama leşkerî dihat perwerdekirin, hebû. Li pêşîya kumên leşgeran da nexşê Grîdaxa Mezin û ya piçûk, li ser metalekîva hatibû dirûtin. Her wisa li ser şingê wana nîşana Xoybûnê û nîşana rutbeyên wan hebûn.

- Konseya serhildanê hatibû sazîkirin û wekî parlamentê kar û xebat dikir û biryar

Seyîdreza Dêrsim

Şêx Seîd Pîran

digirt. Tainen rêvabîrên sîvîl û leşkerî derdixist. Li vir tekoşîn, di bin emrê siyasîyê da bû. Ango leşger di bin emr û serokatîya kesên sîvîl bi rêva diçûn.

- Kurdan di dîroka xwe da cara ewilîn şer bi usûla gerîla bikar dianîn. Bêyî ku çav bidin tecrûbeyên welatek, an jî netewekî din. Biryara vî cureyê şêr di gengeşîya Konseya Xoybûnê da hatibû girtin.

- Girîngîyek jî ew bû ku cara yekê jinên kurd rasterast tevî şerê netewî ya kurd dibûn.

- Di dîroka azadiya Kurdistanê da cara pêşîn bi navê "Ala Serxwebûnê" alek netewî bi kar anîne. Her wisa di gel ala netewî "Sirûda Agirî"yê jî wek sembol hatiye bikaranîn.

- Taybetîyek serhildana Agiriyê jî damezirandina dadgehek netewî bû. Dadgeh jî serokek û ji şeş endaman pêk hatibû.

- Taybetîk jî dewleta Tirka cara ewilîn di vî şerî da timên taybetî pêk anîn û van Tîman di Geliyê Zîlan da komkuji û qetlîamek bê însaf kirin.

Herwiha birêz Çamlıbel di derheqa rewşa wê demê û polîtîkayên welatên derdorên Kurdistanê da jî agahdariyên gelek balkêş dan.

Wexta birêz Çamlıbel hûrgilî li ser mîrxasî û cangoriya serwê û şervanên ve serhildana netewî dikir, dem dem navbera wî û guhdarvanan da deqîqên hissî derbas dibûn. Guhdarvan digel wî car dibûn bi mîrxasî û serketinên şervanên kurd şad dibûn, car jî dibûn li ber zelûlî û tengasiyên wan kela Agirî dikete qirîka wan û melûl dibûn.

Birêz Çamlıbel derheqa pirtûka xwe ya bi navê "Gîlîdax bêxwedî nîn e" weha got:

"Hê di xortaniya min da, min derheqa vê serhildanê gelek tişt dibihîstin û her diçû bala min dikişand û ez diketim lêkolînan, min daha zêde dipirsî, hin dibûm û tiştek ez hîn dibûm, min li mêjiyê xwe da qeyd dikir. Her wisa jî tiştên ku ser vê serhildanê hatine nivîsîn, dixwend û ji xwe ra not digirtin. Çend sal berê min biryar da ku ez romanekê li ser binivîsim. Piştî ku albuma

wênayên Pîlotê Tirk Mîralayê ku di vî şerî da beşdar bibû û wêne kişandibûn kete destê min, min got: Yilmaz, divêt tu van wênan va belgeyek dîrokî pêşkêşî

gelê xwe bikî û bila ew jî bi çavê xwe vê dîrokê haydar bibin. Nevê pirtûkê jî min li ser serpêhatîya Qehremanê serhildanê Heskê Biroyê Têlî hilda. Wexta Biro tevî şervanên derbazî Îranê dibe dikeve defka eskerê Ecem. Hevalên Biro tîn kuştin, Biro jî birîndar dibe. Tivinga wî di mîlîda piştî xwe dide zindarekî û hêviya mirina xwe disene. Emirtumanê Ecem tê li ser ra disene ji Biro ra dibê: "ka tivinga xwe bide". Biro tivinga xwe teslîm nakê. Emirtuman tivingê jî piştê digre. Wî çaxî Biro dibê: **"Heywax Gîlîdax bê xwedî mal!"**. Min jî bersiv da vî Qehremanê netewî û got: **"Gîlîdax bêxwedî nîn e!"**.

Her wisa di Konferansê da û di navbera axaftinên birêz Yilmaz Çamlıbel da jî **Dengbêj Gencoyê Temo**, bi deng awazê xwe û stranên li ser vê serhildana netewî û mîrxasiya şervanên Kurd her xwestir û geştir dikir.

Wextê Konferans qediya û dor hate pîrsên guhdarvanan, hemû temaşevan jî axaftinên birêz Yilmaz Çamlıbel ên tesîrkar û zarêd wîyî şîrîn û wek avek herîkî em gişt ji şûna xwe rakiribûn û biribûn li serê çiyayê Agiriyê û bi şervanên Agiriyê ve bibûne yek. Serketinên wan ra şad dibûn, têkçûnan va jî kelogirî dibû. Devê me gelekane ne geriya ku em pîrsan jê bikin.

Wextê min dixwest ez vê nûçeyê amade bikim jî, di wê tesîrê da min nîzanibû ez çawa dest pê bikim. Tenê dikarim bêjim her hebî kekê can. Zarê teyî şîrîn û qelema teyî tûj her hebî û tu me jî berhemên weha qedirbilin kême neki.

Dikarim bêjim şukur êdî kurd Dîroka xwe bi xwe dinivîsin. Xwedî me bê nivîsên camêrên wek te nehêle.

Li Belûçistanê:

Îdam, bona pêkanîna tenahiyê

Parêzgeha Sîstan û Belûçistanê yek ji parêzgehên herî berfireh û belengaz yên Îranê ye. 2 milyon kes nîfûsa wê ye û piraniya wan jî Sunî ne. Ev parêzgeha jî bi sedema siyasetên şovenîstane û şaş û herweha bi sedema xemsa û balnedayîna rayedarên rejîmê hertim paşketî û xizan maye. Di warê bêkarî, nexwendewarî, îmkantên saxlemiyê û avedanîyê di welatê de parêzgeh herî paşmayî ye. Bi sedema hebûna sînorên hevpar bi Efxanistan û Pakîstanê re bi girîngtirîn rêya teranzîtî ya madeyên bêhişker tê hesibandin.

Bi salan e ku gelek kesên bêguneh bi buxtana pêkanîna nêrîmî û tîkderiyê û karê qaçax tîne girtin, kuştin û îdamkirin. Eva jî di halekê de ye ku li gor gotina çavkaniyên rejîmê di 9 mehên borî yên îsal de, 39 kes hatine îdamkirin.

Hedad Adil, serokê Meclisa Îslamî ya Îranê di sefera xwe ya sê rojî bo vî parêzgehê ragihand ku madeyên bêhişker û hin nêrîmî sedemên sereke yên vî parêzgehê ne û keyfxweşiya xwe anî zîman ku hêzên Întizamî û Ewlekariyê karîne heya qasekê van pîrsgirêkan çareser bikin. Herweha hişkatî, pîrsa şandina gazê, rêya hesin, koçberên biyanî û rêyên hatûçûnê bi girîngtirîn pîrsgirêkên vî parêzgehê da zanîn. Sefera han di demekê de hat encamdayîn ku rayedarên rejîmê qala vegeriyana aramî û tenahiyê bo vî parêzgehê dîkin. Bê guman arîşe û pîrsgirêkên neteweyên Îranê bi destê hikûmeta Îslamî ya Îranê nahê çareserkin. Tenê bi avakirina sistemek demokratîk û federalî neteweyên Îranê dê bîkarin maf û azadiyên xwe bi dest binin.

"Radio Farda"

Gerek Kurt Di Dîrokê De ...

Amadekar: Nûredîn Sofîzade

16.11.1992: Rojnameya "Roja Kurdistan"ê li cihê rojnameya "Banga Kurdistan"ê li bajarê Silêmaniyê de hat çap û weşandin.

17.11.1979: Piştî fermana cîhadê li dijî neteweya Kurd li Kurdistana Îranê de û qewimîna şerê binav û deng yê "3 mange" ku di rastî de hêzên rejîmê di hemû warekê de rastî tîkçûnê kir. Xomeynî di vî rojê de, di peyamekê de ji bo xelkê Kurdistanê daxwaza ragirtina şer kir û biryara paşdekişana hêzên xwe da û şerê 3 mange dawî pê hat. Lê di rastî de eva jî komplo pîlaneke din bona xwe teyarkirina zêdetir bû.

18.11.1938: "Seyîd Reza Dêrsimî, rêberê şoreşa Kurd tevî çend hevalên xwe ji aliyê dewleta Turk ve hat lidarvekirin.

18.11.1980: Hêzên rejîmê li dirêjahiya cinayetên xwe di Kurdistana de, nêzîk 20 kes ji xelkê gundê Sofîyan a Pîranşehrê bi terzekî hovane şehîd kirin.

19.11.1986: Di şereke dijiwar di navbera Pêşmergeyên PDK Îranê û hêzên rejîmê li bajarê Rebetê de, 8 Pêşmerge ji hêza "Mîne Şem"ê, bi navên: 1. Xalid Îbrahîmî 2. Osman Elîpûr 3. Mihemed Şemî 4. Pîrot Ebdulahî 5. Resûl Mihemedî 6. Ehmed Neqşî 7. Rehman Gulistanî 8. Îsmail Hesenî şehîd bûn.

19.11.1990: Rêxistinên Nato û Werşo bi dawî hatina şerê sar îlan kirin.

20.11.1945: Hikûmeta Neteweyî ya Azerbaycanê bi serokatiya Cefer Pîşewerî hate ragehandin.

20.11.1954: Yekemîn carnameya berevanî ji mafê zarokan ji aliyê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî ve hate belavkirin.

20.11.1970: Civata Giştî ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî endambûna dewleta Çînê di vî rêxistinê de pejirand.

21.11.1919: Peymanek di navbera Şerîfpaşa, nûnerê Kurdan û Boxus Paşa, nûnerê Ermenîyan li bajarê Parîsê li ser vî bîngê ku her du netewe ji nîjada Aryayî ne û xwastek û armancên weke hev anku azadiya welatê xwe hene, hate îmzakirin. Di vî derbarê de hikûmeta Osmaniyan pir hesas bû, lewma zext û givaşeke zaf xiste ser rewşenbîrên Kurd û heta dest bi daxistina rojnameya **Jîn** kirin.

21.11.1976: Rejîma Îraqê çend kes ji rêberên Partiya Komele ku yek ji partyên Kurdistana Îraqê bû, îlan kirin. Di nava van kesên hatinî daliqandin de, kesayetiyeke weke Şêx Şehab, Cefer Ebdulawahid, û Enwer tîne dîtin.

22.11.1963: Can Kîndî, Serok Komarê Amerîkayê li bajarê Dalasê de hate terorkirin.

22.11.1998: Rêberê Partiya "Miletê Îran"ê, **Daryûş Firûher** tevî hevîna xwe **Perwane Eskenderî** ji aliyê mirovkujên rejîma Komara Îslamî ya Îranê di mala xwe de li bajarê Tehranê hatin terorkirin.

22.11.2005: Helbestvanê mezin yê Kurd **Omer Sultani (Wefayî)** xelkê bajarê Bokanê koça dawiyê kir.

23.11.1985: Di êrîşkê de ku hêzên rejîmê bi çekên giran û balafiran bo ser devera Serşîw a bajarê Seqîzê kiribûn, tevî berxwedaniya Pêşmergeyên PDK Îranê rûbirû bûn û rastî tîkçûneke xurt hatin û pitir ji 50 kes ji hêzên rejîmê hatin kuştin. Mixabin di vî şerê giran de 4 Pêşmerge bi navên 1. Reza Hesenazade 2. Mihemed Fatihî 3. Mihemed Ferhadî 4. Ezîz Şehrî hatin şehîdkirin.

25.11.1985: Roja cîhanî ya rakirina hemû awayên cudahîdanan û tund û tûjî li dijî jinan.

25.11.1985: Hevalê giranqedir, **Kemal Debaxî**, endamê Komîteya Navendî ya PDK Îranê di girtîgeha bajarê Kîrmaşanê de ji aliyê rejîma Komara Îslamî ya Îranê hate lidarvekirin û şehîd bû.

26.11.1983: Di şereke dilêrane de, Pêşmergeyên Hêzên **Aware** û **Simko** çûne nava bajarê Şîno de û piraniya navendên dewletî ên rejîmê xistne ber êrîşên xwe. Di vî şerî de pitir ji 200 kes ji hêzên rejîmê hatin kuştin. Mixabin 7 Pêşmergeyên PDK Îranê di vî şerî de bi navên: 1. Qadir Îftexarî, Fermanderê Hêza Aware, 2. Xalid Nasirî, 3. Bîrahîm Hemzeyî, 4. Ehmed Xelîlî, 5. Seîd Eldarî, 6. Seyîd Kemal û 7. Bîrahîm Hemereş, jiyana xwe goriyê azadiya gel û welatê xwe kirin.

27.11.1978: Partiya Karkerên Kurdistana Tûrkiyê (PKK) bi serokatiya çend kesên di nava Akademiyayê de bi navên: Mezlûm Duxan (Egîr) û Ebdula Ocalan hate damezirandin.

27.11.2000: Kongireya 12'an ya PDK Îranê birêve çû. Ev kongireya bi beşdariya pitir ji 130 kes ji nûneran li bajarê Kerkûkê hate lidarxistin.

28.11.1943: Bona parastina yekparçeyîya axa Îranê konferansek di Tehranê de bi pişikdariya Çîrçîl, Rozwêlt û Stalîn pêk hat. Di vî Konferansê de biryar hate dan ku hêzên hevalbend 6 mehan piştî bi dawî hatina şerê cîhanî yê duyemîn Îranê bi cî bihêlin.

29.11.1947: Rêxistina Neteweyên Yekbûyî biryara parvekirina axa Felestinîyan di navbera du neteweyên Cihû û Ereb ên Felestinî da pejirandin.

30.11.1946: Bo cara yekemîn, fedrasiyona Navneteweyî a Jinan hate damezirandin.

Kofi Enan Di Peyamekê De Bi Hinceta Roja Cihanî Ya Rakirina Hemû Awayên Tund û Tûjiyê Li Dijî Jinan de: “Demekê Ku Tund û Tûjî Li Dijî Jinan Di Holê De Be, Tu Civakek Pêşketî Nine.”

S *ekreterê Giştî yê RNYê di peyamekê de bi boneya "Roja Navneteweyî ya rakirina hemû*

awayên tund û tûjiyê li dijî jinan" ji gelên cihanê xwest, derfetekê pêk bînin ku tê de tundî û dijiwarî li dijî jinan were sekinandin.

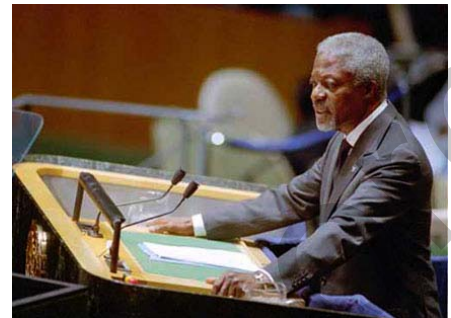
Deqa kemilî ya peyama Kofi Enan bi vî awayî ye:

Tund û tûjî li dijî jinan dibe sedema xem, kul, zirargihîştin bi malbatan di nîfşekê de ji bo nîfşeke din û şîrovekirina civakan e. Jinan ji bikarbirina hemû hêz û şiyana xwe dûr dixê û geşeya aborî berteske dike û pêşiyê ji pêşkevtin û geşandinê digire. Demekê ku tund û tûjî li dijî jinan di holê de ye, tu civakek pêşketî nine. Di meha borî de min lêkolînek belavkir ku dide eşkerekirin ku nîviya civaka mirovahiye di bin vî bandorê de ye. Yanî di her Parzemîn, welatek û çand û kulturekê de bê li berçavgirtina dahat, çîn û qata civakî û nîjad û neteweyîbûnê tund û tûjî li dijî jinan di holê de ye, her çend em di nezma nû ya cihanî de dijin ku mafên mirovan ji aliyê yasayê bi fermî hatiye nasîn û ji rêya alavên navneteweyî ve hatine garantîkirin û herçiqas ku em hînbûne ku mifah standin ji

mafên mirovan ji bo baştirbûna rewşa civak û cihanê roleke bingehîn heye. Her çand ku di civîna Serokên Cihanê di sala 2005'an de, serokan soz û peyman dan ku şiyana xwe ji bo rakirina tund û tûjiyê li dijî jinan duhember bikin, lê xebat li dijî vî belavê hewcehî bi guhertina hizra nihoyî ye ku niha jî edetî û bibingeh e, ji bo carekê û hertim dema ku keret digihîje tund û tûjiyê li dijî jinan, tu hecet û mihaneyek nayê pejirandin. Bi salan bû ku rêxistin û bizavên jinan di seranserê cihanê de bêmandîbûn cehd û xebat kirine bona vî çendê ku tund û tûjiyê li dijî jinan ji çarçoveya taybetî ji bo çarçoveya giştî bînin der, yanî cihekê ku welat tê de bersivder in.

Piraniya welatan qanûnên girîng û bibandor pejirandine û rêve birine û xizmetên tevgir û hesas derheq bi pirsên zayendî yê goriyên van cure tundî û dijiwariyane encam dane. Herwiha pêşketinên baş di warê pêkanîna pîvanên navneteweyî de bi destve hatine.

Niha dema wê gihiştîye ku em van xebat û cehdane bigehînine asta bilindtir. Em di Rêxistina Neteweyên Yekbûyî de, divê rolê rêberîyeke bihêztir, hevahengtir û xuyatir bilîzin. Welatên endam jî divê di pêxema rêvebirina çarçoveya hiqûqî û siyasî ya neveteweyî ku bi wan sozdar

bûne, dixebitin. Em hemû divê pişkdariyeke herî xurt û bibandor tevî civaka medenî bikin ku roleke pir girîng di vî warê de û di her astekê de dilîze.

Divê em xebatê bikin ku xwezayekê çê bikin ku tund û tûjî li dijî jinan di vî de neyê pejirandin. Dema ku ev kare bi min hate dayîn da ku ez di vî warê de lêkolîn û dahûrandineke kûr û berfireh bikim, welatên endam yê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî, bi min ragihandin ku amade ne vî karî bikin. Niha bi amadebûna vî rapora lêkolînî, divê em soz û ehdên siyasî yê hewce û çavkaniyan bixin kar. Di roja navneteweyî de bona ji holêrakirina tund û tûjiyê li dijî jinan izin bidin ku em hemû mîr û jin wekîhev tevî vî kar û xebatê bibin.

Jêder: "www.akhbar-rooz.com"

Divê Sedem û Alavên Tund û Tûjiyan Li Dijî Jinan Werin Rakirin

B *i hinceta Roja Cihanî ya rakirina hemû awayên tund û tûjiyê li dijî jinan, Rêxistina Parastina Mafên Mirovan li Kurdistanê "RMMK"ê daxuyaniyek da çapemeniyê ku bi awayê jêr e:*

Li gor zanyariyên nîrxandî yê heya, ji destpêka îsal hetanî niha, bi sedan jinan di bajarên Kurdistanê Îranê de dest bi xwekustinê kirine ku nêzik 30 ji sedê ya wan xwekustinan yê bûye sedema mirin yan jî ziyar û zehiyên dijiwar yê cendekî û pîsikolojiyê yê van jinan e. Xwekujî û xweşewitandina jinan ku bi sedema tund û tûjiyên navmal û malbatê û pêwendiyên sistema zorserdestî û mîrserdestiyê ye, li cem berçavî û mijarên din weke kustinên namûsî û telak û cudabûn, bi giştî ji sedem û sebebên weke tehsîba olî û namûsî ya mîran di malbatê de, pêwendiyên nedirust û neadilane yê endamên malbatê bi hev re, zewacên bi neçarî, xizani û belengaziya aborî ya malbatê, jarî û xizaniya kulturî û nezaniya derheq bi pîrsa mafên mirovan û bi taybet jinan e, bi bandor in.

Di rastî de xwekujî û xweşewitandina jinan bi awayekê nîşandana nerazîbûnê ye li hember tund û tûjî û pêwendiyên neadilane yê heya û newekheviya mafên

jîn û mîran weke du çîn û texên serdest û bindest ên civakê.

Helbet serhejmariya jinên ku dest bi xwekustinê dikin tenê eyankerê qasekî kêmtir ji wan jinan in yê ku di bin tund û tûjiyê de ne, ji ber ku hejmareke zaf ji jinên êşandî bi sedema nebûna penahgeh û piştigiriyê, neçar bi ragirtina bêdengî û pejirandina van derd û elemên edetî – dirokî bûne. Rêxistina me Rêxistina Parastina Mafên Mirovan li Kurdistanê, xwaziyarê dawîhatina tund û tûjiyên malbatî, nemaze lêdana cendekî û tund û tûjiyê li dijî jinan û rakirina hemû awayên cudahîdananan û tund û tûjiyên li ser bingeha zayendê ye ku tevî rûmet û kerameta mirovan li hev nahên. Rêxistina me herwiha xweziyarê rakirina biryara kevirbarankirinê ji bo jinan weke terzê herî hov yê tund û tûjiya bi karhatî ji aliyê hikumetê û ji holêrakirina vî terzê cezayê û parastina tenahiya hiqûqî ji bo jinan û pêkanîna wekheviyeke rastîn di navbera jin û mîran û misogerkirin û garantiya mafên bingehîn yê jinan û keçan, wekî pareke zatî, ne cudabûyî û ne cihê şandinê, yê mafên mirovan e.

Bi baweriya me îro rojê ne tenê jinavbirina tund û tûjiyê li dijî jinan dibe di

serveyî armanc û programên bilez yê wijdanên hişyar û çalakên mafên jinan û rêxistinên mafê

mirovan de cih bigire, belkî divê hemû mîr û jin bi xebateke giştî tevî vî berçaviya edetî – dirokî xebatê bikin. Bi vî awayî divê tedbir û çareseriyên piratîkî û siyasî, cehdên hewce û alîkariyên jin û mîran di warên cur bi cur yê civakî, hiqûqî, çandî, perwerdehî, piştigirî û lêhişyarbûnê de bihên pêkanî û bi karanîna rêxistinên navneteweyî, nedewletî, mafên mirovan û parêzvanên mafên jinan jî dibe lezê bidin cehdên hemû aliyên ji bo rakirin û jinavbirina sebeb, sedem û alavên tund û tûjiyê li dijî jinan.

**Serokê Rêxistina Parastina Mafên Mirov li Kurdistanê
Mihemedsidîq Kebûdvend
Tehran, 24.11.2006**

Neteweyên Yekbûyî û Rakirina Tund û Tûjiyê Li Dijî Jinan

Berpirsek payebilind yê Neteweyên Yekbûyî bi hinceta Roja Navneteweyî ya rakirina tund û tûjî li dijî jinan, li ser xebatên cihanî ji bo parastina mafên jinan tekez kir. Li gor rapora nûçevaniya Firansayê, Xatûna Sureya Ehmed Ubêyd, Midûra Sindopa Nifûsê ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî (UNFPA) di vê derheqê de got: "Em tevî hevkarên xwe ji bo parêzvanîkirin ji mafên jinan weke saxlemiya zarokbûyî û pêkanîna delîveyên wekhev, pişikdarîkirin û biryardanê bi wan, cehd û xebatê dikin."

Wê ev gotinane di peyamekê de bi hinceta 25'ê Novembar (3'ê Xezelwer)ê, Roja

Soreya Ehmed Ubêyd

Neteweyî ya rakirina hemû awayên tund û tûjiyê li dijî jinan ragihand ku seretaya xebateke 16 rojî bi piştgiriya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî ji bo çareserkirina vê pirsgrêkê ye. "UNFPA" tevî rêxistinên parastina mafên jinan di seranserî cihanê de hevdigire da ku balan bikişîne ser bînpêkirina mafên jinan û bona jinavbirina wan şîretan bike.

"Loez Arbor", berpirsê Komîsyona Mafên Mirovan ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî jî di peymanekê de bi vê hîncetê bal kişande ser bextreşîya jinên penaber ku pir caran dibin goriyê qaçax û terzên din yê koletiyê.

Jêder: "asre-nou.net"

Jineke Li Merîwanê Xwe Şewitand û Jineke Din Jî Bi Destê Malbata Xwe Hat Kuştin

"Manşet News", Rojhilata Kurdistanê: Dîsan jineke Kurd bi navê **Şino Rewangerd** bi sedema zext û givaşa malbatê agir berda laşê xwe û xwe şewitand. Li gor nûçeyên gihîştî li Merîwanê, ev jine di nexweşxaneyê vî bajarî bi sedema giranbûna birînê jiyana xwe ji dest da.

Herwiha li gor nûçeyê din, roja 24' Xezelwerê (15.11.2006), jineke ciwan li bajarê Dîwanderê,

bi navê **Kubra Xefarî**, xelkê gundê Qûçer şer bi bajarê Dîwanderê bi hêceta parastina namûsê ji aliyê malbata xwe ve hate kuştin. Di vê kiryara hovane de navhatî jiyana xwe ji dest da û bikujên wê jinê niha bi serbestî digerin.

Hêjayî gotinê ye ku ji hefteya borî şûnde, eva çaremîn nûçeyê xweşewitandin û xwekuştina keç û jinên Kurd di Kurdistanê de bi sedema deb û edet û fikr û rêbazên paremayî û kevneşop yê malbatên wan in.

Mirina 4 Keçên Mehabadî Di Lihevketina Tirimbêlên De

Navenda Nûçeyan ya PDK Îranê, 22.11.2006: Roja îne, 17.11.2006'an, demjimêr 9'ê sibê, di rêya Mehabad - Urmîyê de tirimbêleke Pirayd ku 4 keçên xwendekar yê zanîngeha Azad ya bajarê Mehabadê tê de bûn, tevî Minibusekê lihev dan çêbû û her 4 keç ku 3 ji wan xwûşkên hev bûn, jiyana xwe ji dest dan.

Navê kuştîyan navhatiye ji:

1. Sûsen Îbrahîmî
2. Sara Îbrahîmî
3. Sonya Îbrahîmî
4. Leyla Zahidî

Hêjayî gotinê ye ku her 4 keç xelkê bajarê Mehabadê ne.

Çend Dîmen Ji Xizanî û Destkurtiya Xelkê Di Nava Bajarê Urmîyê De

Wêne ji aliyê Kardo

DIBISTANA NIVÎSKARAN: ÎNTERNET

Lokman Polat

Rojname û kovar dibistanên nivîskaran in. Niha li rojname û kovarên matbu-çapkirî- malperên elektronîk zêde bû. Kovar û

rojnameyên elektronîk yê ku di Înternetê de têne weşandin, bûne çî û warê nivîsînê, anku bûne dibistana nivîskaran.

Înternet tişteke wisa giranbiha û hêja ye ku li ser girîngiya wê mirov çî bibêje jî kêr dimîne. Înternet şoreşa teknîkî ye û ji bo mirovahiye xizmeteke bêpayan e. Dinya -cîhan- bi saya wê hate guhartin û pêşveçûnên sosyal civakî pêk hatin. Înternet ji bo tevahiya gel û neteweyên cîhanê haceteke giranbiha ye, lêbelê ji bo me kurdan hîn bêtir bi qîmet e, giranbiha ye. Yanî feydeya wê ji temamê gelên cîhanê re çê bû, lê ji me kurdan re hîn bêtir bi feyde bû.

Niha di malperên Înternetê de, di kovar û rojnameyên elektronîk yê kurdan de bi sedan kes bi kurdî û bi hezaran kes bi tirkî dinivîsin. Ji xêra malperên -weşanên- kurdan yê elektronîk, hejmara nivîskarên kurd gelek zêde bûye. Kesên ku berê qet bi kurdî nedinivîsand, niha di malperên kurdan de bi kurdî dinivîsin. Kovar û rojnameyên çapê li gor rûpelên standart têne weşandin. Ji bo ku hejmara rûpelên wan şinorkirî ye, ew nikarin her nivîsê biweşînin. Lewre jî ew nivîsan heldiçînin û yê diçîbin, diweşînin. Weşanên elektronîk ji hêla rûpelan ve bêsînor in û di hejmarek kovareke elektronîk de bi qasî deh hejmarên kovarên çapkirî nivîs têne weşandin. Weşandina nivîsan xwedî nivîsan teşwîqê nivîsînê dike, moralê dide wan û ew jî nivîsên nû dinivîsin û xebata xwe ya nivîsînê didomînin.

Naveroka kovar û rojnameyên elektronîk wisa dewlemend in ku mirov dikare bibêje her weşan bi serê xwe weke

deryayê ye û pirrengîn e. Mirov di Înternetê de li çî bigere, heye. Di malperên kurdan de li çî mijarê bigere, miheqeq li ser wê mijarê nivîs heye. Pircureyî, weşandina babetên cûrbecûr dewlemendiya wan weşanan e.

Piraniya rêxistin û partiyên kurdan û herweha komeleyên sîvil yê demokratîk û girseyî di Înternetê de malper vekirine û dest bi weşanê kirine. Di van malperan de mirov bi hêsanî dikare derbarê komele û partiyên de agahdarî werbigre û bernamêyên -programên- wan bixwîne, ji çalakiyên wan haydar bibe.

Her diçe kovar û rojnameyên kurdan yê matbû (yê ku li ser kaxiz li matbaayê têne çapkirin) kêr dibin û weşanên elektronîk yê Înternetê zêde dibin. Helbet hinek weşanên kurdan hene hem weke çepkirî li ser kaxiz û hem jî di Înternetê de têne weşandin. Herweke kovara **Deng**, rojnameya **Dema Nû**, Rojname **Ağirî**, **Azadiya Welat**, **Ozgur Politika** û **Ulkede Gundem**. Weşanên kurdan yê Înternetê, li gor periyoda rojane, hefteyî û mehane têne weşandin. Hinek malper herroj têne nûkirin, hinek hefte carekê û hinek jî weke kovarên mehane têne weşandin.

Di hinek malperan de nûçeyên filaş û nîrxandinên balkêş têne weşandin. Gelek nûçeyên girîng ku di malperên kurdan de têne weşandin, di weşanên matbu -çapkirî- de nayên weşandin. Di hinek malperan de forumên gengeşiyê hene û li wir mînaqêşe têne kirin. Di Paltalkê de bi zindî û di forumên gengeşiyê de bi nivîskî li ser gelek mijarên cûrbecûr mînaqêşe hene.

Ez herroj dikevim Înternetê û li malperên kurdan dinêrim. Weke rojane malperên ku ez herroj li wan dinêrim û nivîs û nûçeyên wan yê nû dixwînim ev malper in: **Netkurd**, **Avestakurd**, **Nefel**, **Dengê Kurdistan** - **Kurdistana Nû** -,

Gelawêj, Kurdistanmedya, Rizgarî, Nasname, Welatparêz, Kurdistan Post û **Ozgur Politika**. Gelek malperên kurdên rojhilat û başûr hene. Lê, ji bo ku ew alfabeya erebî bikar tînin, ez li wan malperan nanêrim.

Ez her meh li malpera kovara Mehname, Nivîskar, Komjin, Newroz, Roja Nû, û her hefte li malpera Dema Nû, Kurd-îno / Platform, Serbestî, Amîdakurd, Diyarname, Hancepek, Licelîler, Lêkolîn, Serhed, Rojname.com, Kurdistanmedya, Dengê Mezûma, PSK Bulten, PWD Nêrîn, Azadiya Welat, Rojev û li çend malperên kurdên binxetê dinêrim. Ez ê li ser malperên kurdên binxetê nivîseke din binivîsim û di derbarê wan malperan de nêrînen xwe diyar bikim. Di vê nivîsê de ez li ser naveroka malperan, şaşî û kêmaniyên wan yan jî hêla wan a serketî nasekinim. Di nivîsa kuncikek de ji xwe nemimkûne ku mirov hemû malperan binirxîne. Lê, di demên pêş de mirov dikare car caran li ser yeko yek malperan dîtînen xwe pêşkêşê xwendevanan bike.

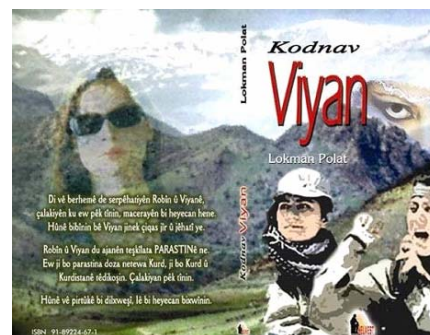
Romanek Nû Ji Lokman Polat

Di vê berhemê de serpehatiyên Robîn û Viyanê, Çalakiyên ku ew pêk tînin, macerayên bi heyecan hene. Hûnê bibînin ku Viyan jinek çiqas jîr û jêhatî ye. Robîn û Viyan du ajanên teşkilata PARASTINê ne. Ew ji bo parastina doza netewa kurd, ji bo kurd û Kurdistanê tedişikînin. Çalakiyan pêk tînin.

Husein Muhammed dibêje:

“Rêzdar Lokman Polat bi vê romana xwe genreya wêjeya heyecanî aniye kurdî.”

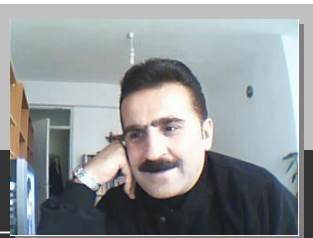
Di vê romanê de heyecan û macerayeke herikbar heye. Hûnê vîr pirtûkê bi dilxweşî, lê bi heyecan bixwînin.

KONFERANSA ZIMÊN

ADAR JIYAN

adarjiyan@mynet.com

16 ,17,18 û 19'yê sermawezê yên ku ji bo "4'emîn Rojên Wêjeyê Li Diyarbekirê" û her wiha 18 û 19'yê sermawezê yên ku ji "Konferansa Parastin û Perwerdehiya Kurdî" re hatibûn terxankirin, ji hêla gelek zimanzan, zimanhez û wêjevanên dilsoz ve bi coş û şaniyeke girseyî hate pêşwazîkirin. Her sal, di heman mêjûyê de ev çar rojên ku dibin hinceta gelek hevdiñtin û hevnaşîna wêjevan û zimanzanên kurd, tirk, ereb û kêmeteweyên din, pir bi kêfxweşî derbas dibin. Ev çar rojên têrtîjî, ligel hin kêmasî û astengiyên bêyom, dişa jî hêjayî pesinandin û qedirdayîne ne.

Ez bi xwe, ev du sal in ku beşdarî konferansa zimên dibim. Sala çû, wekî axivker û îsal jî wekî guhdêr û xebatkarekî, beşdarî konferansê, bûm. Min bi xwe him îsal û him jî sala çû gelek sûd û fêdeyên mezin ji vê konferansê wergirt. Dibe ku gelek kes van boçûnên min wekî xweşbîniyeke sivik bibînin; belê ez di vê baweriyê de me ku hemû cehd û lebat, hewldan û xebat ji bo têkûzkirin û edilandina ziman û dewlemendkirina wêjeya kurdî ye. Ji bo wê, ez pir nix û qîmetê didim van çalakiyan. Û bi hêvî û daxwaza konferansên têkûztirîn ên perwerdehî û pêşvebirina zimanê kurdî her kesî pîroz dikim.

Bêguman, ligel ku girîngiyeke mezin didim rojên wêjeyê jî, belê ji ber ku ez bi xwe rasterê têkildarî konferansa zimên bûbûm, ez nikarim bi awayekî objektîv nixrandina rojên wêjeyê bikim. Teqez kesên ku dê bi dorfirehî van rojên watedar binirxînin dê hebin. Ez tenê dikarim nixrandinên xwe yên der barê konferansa zimên bi awayekî bi ser re bi xwînerên xwe yên hêja re parve bikim.

Beşdarvan û axivkerên ku beşdarî konferansê bûbûn, ji çar nikarên welêt hatibûn û li ser mijarên cur bi cur axivîn û fikr û hizrên xwe anîn zimên. Ne hewce ye ku encameke glover û berbiçev ji vê konferansê derkeve û karê ku bi sedan sal pêk nayên di sê çar rojan de safî bibe. Belê gelek radeyên ku xebatên li ser zimên ber bi encameke sûdewar û erênî vedikin, derketin holê. Bi nimûne; hat diyarkirin ku, divê zimanê kurdî, bi hemû zaravayên xwe li her der û deverên dinê li gorî rê û rêpîvanên xwe were axaftin, nivîsandin û bikaranîn. Her wiha, hat destnîşankirin ku ferzkirin û zorandina zaravayekî tenê, dê xisarê bide bastûra zimên û reseniya wî bihincirîne. Ya din jî, kêmeteweyên derket holê ku di warê bilêvkirin û dengvedana zimanê kurdî de gelek kêmasî hene û divê ku ev kêmasî bi riya rêpîvanên rastnivîs û rastaxaftinê werin duristkirin û edilandin.

Digel ku gelek kêmasî û arîşeyên zimên hatin peyitandin jî, pir tişt jî hatin jîbîrkirin û taloqkirin. Hin axivker û beşdarvanên ku li ser arîşeyên zimên diaxivîn û li çareserîya van pirsgrêkan digeriyan bi xwe jî, pirsgrêkên nû diafirandin. Bo nimûne; kesên ku xwe wekî zimanzan nîşan didan, di axaftina xwe de, devokên herêmî bi kar dianîn. Gava ku pêşniyarên xwe yên der barê rastaxaftin(dîksiyon) û telafûzê(bilêvkirinê) dikirin, wan bi xwe peyv çewt bi kar dianîn û gelek caran zayenda peyvyan tevî hevdu dikirin. Ev yek, ne ji ber nezanî an kêmasiyên rêzimanî bûn; ji ber ku bi baldarî guh nedidan bilêvkirin û rastaxaftina zimên.

Heçku mijara konferansê ya bingehîn perwerdehiya zimên bû. Belê zêde tu kesî guh nedida perwerdehiya zimên. An jî wan bi xwe rêbazên rastaxaftin û bilêvkirinê bînpê dikirin. Pirsgrêkên zimanê kurdî gelek jê ji ber van guhnedan û sersariyên bi vî awayî pêk tên. Ji ber ku zimanê kurdî bi salan hatiye astengkirin û qedexekirin, gel bi xwe jî rê û rêbazên zimên nizane. Lewre gel, an weşanên mîna radyo û televîzyonê ji xwe re mînak digire; an jî zimanzan û axivkerên ku wekî otorîte têne nasîn, wekî referans(jêder) dipejirîne. Îcar gava ku zimanzan û wêjevan bi xwe şaşıyan bikin, ne pêkan e ku gel bikaribe zimanê xwe sererast bike an jî bîdîlîne.

Îro zimanzan û wêjevanên ku di radyo û televîzyonan de diaxivîn, zêde bi baldarî tevnagerin û guh nadin rêgez û rêpîvanên axaftina zimanê kurdî. Gel jî bi heman awayî vê şeweyê bi kar tîne û belav dike. Ziman jî bi vî awayî diçilvire û ji reseniya xwe bi dûr dikeve. Heke rê li ber vê yekê neyê girtin, dê di demek kin de zimanekî ku di tu qalib û pîvanekên rêzimanîyê de derbas nabe, pêk were.

Lidarxistina konferans û mihîrcanên perwerdehiya zimên ew qas ne zehmet e. Ya zehmetirîn, perwerdekirina rastaxaftin, rastnivîsandin û bilêvkirina zimên e. Bi qasî rastnivîs û rastvegotina nivîskî, rastaxaftin û bilêvkirina devkî jî li ser her zimanzan, nivîskar, wêjevan û hunermendî/ê ferzîndeyeke merzin e. Şaşı û xeletiya mirovekî/e naşî(nezan) bi rastîyekê diedile; belê şaşıya kesên zana û pispor bi hezar rastîyê nacebire. Lewre, ew ji hêla gel û civakê ve her gav wekî mînak û nimûne têne dîtin û pejirandin. Ji bo wê, nemaze divê kesên ku têkilî ziman û wêjeyê dibin, bêtîr bi baldarî li ser vê yekê hûr bibin û xwe ji şaşı û çewtiyên ku bi salan nayên sererastkirin, reha û bêrî bikin.

Kaniya Helbestan

Letîf Epozdemir

FECERA SÎBÊ

hûr hûr bibar
mîna her car
jiyan li me
nebe dijwar
ku dilê me
neke hewar.

Lûleya tîfîngê/ji agir/hê sar nebû
Kûreya erdê ji xwînê têr bar nebû
Pêl pêl were
Hêl hêl here
Sêl sêl sûr be
Kêl kêl dûr be.

Sê heval hatin/rawestiyên li bin darê
Her sê jî birnîdar bûn /ji destê yarê
Ref ref hatin
Bi xelat in
Dest bi gûl in
Reng felat in.

Topek agir ji asîman hate xwar
Lodek ronak li navbeynê bû cîwar.

DÎLBENGÎ

min bi pora rojê girt anî
li ber derê beheştê danî
melekan girtin bi destê Şêxê Senanî
lê ji nav agirê dogehê deranî
lewra ciyê dildara beheşt e
min ew roj baş zanî
ne ku tenişta wan zalimên Zebanî.
Şairên eşq û evînê
Çeleng û jîr in di babeta qelemê
Lê piranî melûl û zîz in
Ji destê dûrî û elemê.

Ma Letîf ji şaire qey.
Qiyas bi Melayê Cizîrî
Diyar e xeyalek xam e
Ku bêje ez hempayê Herîrî.

Lê ev dinya, na
Ne warê xweşî û rihetiye
Do hatî îro dil bi xem diğî
Mekanê te axa sar e hey mirî.

Encamnameya Konferansa Parastina Ziman

Konferansa Parastin û Perwerdehiya Zimanê Kurdî ku di çarçoveya 4'emîn Rojên Wêjeyê li Diyarbekirê, di

navbera 18 û 19'ê Sermawezê de bi beşdariya 150 delegeyan pêk hat. Konferans ji aliyê Şaredariya Bajarê Mezin a Diyarbekirê û bi piştgiriya saziyên ku xebata parastin û pêşvebirina zimanê kurdî dikin ve hate lidarxistin. Em encamnameya konferansê pêşkêşî we dikin:

- Di konferansê de hate destnîşankirin ku meşandina polîtîkayên pişftinê sêcê mirovahiyê ye. Lewre ev polîtîka ji hêla beşdarên konferansê ve hatin şermezarkirin.
- Ji aliyê beşdarên konferansê ve hate destnîşankirin ku divê siyasethanên kurdî siyaseta xwe bi zimanê kurdî bikin, lewre bang li hemû sazî, dezgeh û siyasethedarên kurd hate kirin ku siyaseta xwe bi zimanê kurdî bikin.
- Beşdarên konferansê bal kişand ser çavnebariya li hemberî zimanê kurdî û ji ber bikaranîn û handana zimanê kurdî pest û pêkûtiya li ser şaredariyan şermezar kir.
- Delagasyona konferansê, pêşniyar li Hikûmeta Herêma Kurdistanê Federal kir ku li herêma Parêzgeha Duhokê û derdora wê ku zaravayê kurmançî lê tê bikaranîn, perwerdehî bi zaravayê kurmançî be.
- Beşdarên konferansê diyar kir ku mafê ziman û çandê mafekî navneteweyî û demokratîk e. Li ser vê bingehe beşdarên konferansê bang li kurdên Tirkiye, Suriye û Îranê kir ku li mafên xwe yê çand û ziman xwedî derkevin.
- Beşdarên destnîşan kir ku ji bo pêşketina ziman mercên aştî û aramiyê pêwîst in. Ji bo

- vê yekê jî konferansa me bang li hemû derdorên têkildar kir ku ji bo pêkanîna mercên aştîyane barê ku dikeve ser milên wan pêk bînin.
- Beşdarên Konferansa Parastin û Perwerdehiya Kurdî astengkirina televizyon û weşanên kurdî yê mîna Roj TV, MMC û Komala TV wekî bînpêkirina mafên mirovan û astengkirina zimanê kurdî dibînin û vê yekê şermezar dikin.
- Di warê fêrkirin û perwerdehiyê de divê ku alîkariyêke taybet ji bo kurdên Ermenistan, Başûrê Rojavayê welêt, re bê kirin.
- Beşdarên konferansê bang li saziyên sîvil û demokratîk ên li hemû herêmên ku kurd lê dijîn kir ku têkiliyên xwe yê civakî, çandî, hunerî û aborî xurt bikin da ku zarava û devokên kurdî ber bi hev ve werin û nêzîkî hev bibin.
- Di konferansê de girîngî û pêwîstiya Teverga Ziman ji bo parastin û pêşvebirina zimanê kurdî hate destnîşankirin û bang li hemû gelê kurd hate kirin ku bi hemû îhtîsanên xwe beşdarî xebatên Teverga Ziman bibin.
- Konferansa me bal kişand ser girîngiya jin û ciwanan a di parastin û pêşvebirina zimanê

kurdî û xwest ku jin û ciwan risteke bi taybet di parastin û pêşvebirina zimanê kurdî de bigirin ser milên xwe.

- Konferansa me gihîşt vê encamê ku teknoloji heta niha ji bo pişftina zimanê kurdî hatiye bikaranîn. Beşdarên xwest ku gelê kurd di

- parastin û pêşvebirina zimanê kurdî de bi awayekî xurt ji teknolojiyê sûde wergire.
- Konferansa me rojanebûna rojnameya A. Welat wekî gaveke dîrokî bi nav kir û xwest ku gelê kurd bi her awayî li rojname, kovar û weşanan xwedî derkeve.
- Her wekî di konferansa par de jî biryar hatibû girtin, konferansa me pêşniyar li Hikûmeta Herêma Kurdistanê Federal kir da ku gav bi gav ber bi serdestkirina tîpên latînî ve biçe.
- Konferansa Parastin û Perwerdehiya Kurdî bang li rawestên û akademîsyenên kurd kir ku bi zimanê kurdî berhemên bidin û li ser zimanê kurdî xebatên zanistî bikin.
- Beşdarên konferansê bang li dewletên ku kurd hemwelatîyên wan in kir ku hebûna zimanê kurdî nas bikin û ji bo parastin û pêşvebirina zimanê kurdî butçeyêke taybet veqetînin.
- Her çiqas li ber zimanê kurdî hinek astengî hebin jî, yê ku zimanê kurdî biparêzin kes û saziyên kurdan in. Tiştê girîng ev e ku kurd û kesên ku xwe kurd dihesibînin, berî her tiştî di jiyana rojane de, di danûstandinên bi her awayî de zimanê xwe bi kar bînin.

Ji bo bersîvdana Xaçepirsa hejmaran (Sudoku)yê ya nû, tenê van sê xalên jêrîn berçav bigirin:

1. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna serjêr de tenê carekê dubare dibe.
2. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna çeprast de tenê carekê dubare dibe.
3. Hejmarên 1-9'ê di nava çargoşeye 3×3 de tenê carekê dubare dibe.

Bersîva Sudoku a Hejmara 50'an

5	7	6	1	8	9	2	4	3
4	3	2	6	7	5	8	1	9
1	9	8	2	4	3	6	5	7
6	1	7	4	3	2	5	9	8
3	8	9	5	1	6	4	7	2
2	5	4	7	9	8	1	3	6
7	4	3	8	6	1	9	2	5
8	2	1	9	5	7	3	6	4
9	6	5	3	2	4	7	8	1

Xaçepirsa Hejmaran (Sudoku)

		4			2	1		5
				5			9	
2		7	1	9				
		6	5		9	3	7	1
	8	5		6	1	9		
1			2	4	7	6	5	8
6			7	1	5	2	8	9
	7		9		6	4		
9			4		8	5		7

Behmen Qubadî Di Nava Pirtûka Sed Fîlmçêkerên Herî Mezin Yên Cîhanê De

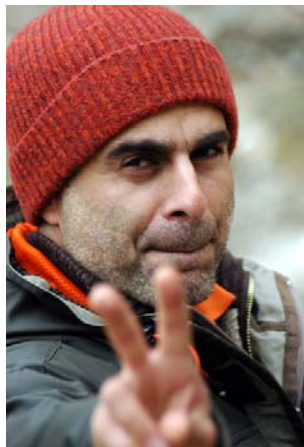
Derhênerê Kurd, Behmen Qubadî, yek ji 100 derhênerên sînemaya cîhanê ye ku dê navê wî di pirtûkekê de bi navê Sînema Nîha (Cinema Now) bihê.

Ev pirtûka ku ji aliyê weşanxaneyê bi nav û deng ya "Taschen"ê û bi serperestkirina Andro Baylî dê were çap û belavkirin. Di 600 rûpelên temam rengî yê pirtûka han de, wêne û berhemên sed kes ji derhênerên filman yê herî navdar û serkevtî ên niha yê cîhanê dê bide ber nîrxandin.

Ji derhênerên herî navdar ku biryara nasandina wan di pirtûkê de hatiye danîn, ji bilî derhênerê serkevtî yê Kurd, Behmen Qubadî, em dikarin îşare bi Pedro Almudûwar, Alyoye Aysayas, Atom Agoyan, Alexander Gonzales, Robert Rodrígz, Lars Fontrya, Darn Aronufskî, Nîl Cordar, Gay Marîn, Kîrîstofê Nolan, Gos Wan Sant bikin.

Pirtûka "Cinema Now" di du çapên cuda û bi sê zimanî (Îngilîzî, Fransî, Almanî û Îspanî, Îtalî, Portogali) hevde û di meha yekem (Janvîye/Çîleya Paşîn) dê li seranserê cîhanê de bihê çap û belavkirin.

Bi pirtûka han re jî "DWD"iyên pêkhatî

ji berhemên sînemayî yê 100 fîlmçêkerên navdar yê niha ên cîhanê jî dê belav bibin.

Çîgirtina hunermendê derhêner yê filman ê Kurd, Behmen Qubadî di nava hunermendên navdar yê sînema cîhanê jî bo neteweya Kurd rûmet, serbilindî û serkevtineke mezin û dîrokî ye.

Jêder:
"bahmanghobadi.com"

Enstîtuya Kurdî Ya Stenbolê Fermî Bû

Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê ku di sala 1991'an de li bajarê Stenbolê, hatibû avakirin, dê ji niha û pê ve bi awayekî fermî û bi navê Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê xebatên xwe bimeşîne.

Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê ya ku di sala 1991'an de ji aliyê nîvîskar û siyasîmedarên bi nav û deng ên wekî Musa Enter, Îsmail Beşikçi û Feqî Huseyin Sagnîç ve li bajarê Stenbolê di bin banê şirketa Zend Bilîm Kultur Eğitîm Basın Yayın LTD.ŞT. de hate vekirin, fermî bû. Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê ku di bin navê heman şirketê de xebatên çandî, hunerî, ziman û hişmendîya ziman meşandine, dê ji niha û pê ve bi navê Komeleya Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê van xebatên xwe bidomîne.

Derheqê komeleyê de Rêveberê Enstîtuyê, Kerem Soylu got ku hin xalên

ku xistine tuzuka komeleyê de nahatine qebûlkirin û jê hatine derxistin.

Soylu, destnîşan kir ku enstîtuyê bernameya xwe li gorî Peymannameya Kopenagê û Mafên Gerdûnî amade kiriye û dê xebatên xwe bi vî rengî bimeşîne.

Çavkan: "Presskurd"

Keçeke Kurd Bû Endama Parlemana Holandayê

Roja çarşem a hefteya borî, piştî hilbijartina endamên Parlemana Holandayê, keçeke Kurd ku berendamê Partiya Sosyalîst a Holandayê bû, weke endama parlemana wî welatî hate hilbijartin.

Partiya Sosyalîst a Holandayê(SP) di vî jilbijartinê de serkevtinê berçav bidestveanîn û bû

partiya sêyemîn li welat de. di nava lîsteya berbijarên partiya han de navê keçeke Kurd hebû ku endametiya parلمانê jî xwe re misogerkir. Xatûna navhatî, xatûn Sadet Qerebulut, 31 salî û xelkê Dêrsim a Bakûrê Kurdistanê ye. Çavkanî: "Manşet News"

Di Du Salên Borî De Nêzik Bi 7 Hezar Çekdarên Elqaîdê Hatine Girtin û Kuştin

Berdevkê leşkerî yê Amerîkayî ragihand ku hêzên Amerîkî û Îraqî di mîdehê du salên borî de karîne nêzik bi 7000 çekdarên rêxistina terorîstî ya Elqaîdeyê di Îraqê de bikujin yan destbiser bikin.

Kaldwîl îşare bi rola karîger a

hêzên Îraqê di têkşikandina terorên terorîstî kir û herweha da zanîn ku ji tîrmeha îsal de heya niha karîne 30 berpîrsên ser bi vî rêxistinê bigirin.

Çavkanî: Peyamnêr

Tirkiyeyê Biryar Girtiye Ku Ew Êdî Li Firokexaneyên Xwe De Vîze Nadin Pasaportên Îraqî

Sorokatiya encumena wezîran bi hejmara 1309 ya roja 21.11.2006ê fermanek şandîye herdu balafirxaneyên Hewlêr û Silêmanîyê ku tê de hatiye nivîsandin ku li ser rapora balyozxaneyê Tirkiyeyê ya Bexdayê ku şandîye ji serokwezartiyê re, Tirkiyê êdî ji vî şûnde vîzeyê nade pasaportên Îraqî. Ev biryar hem ji bo pasaporên dîplomasî ye û hem jî ji bo yê kesatî ye.

Kesên bixwazin herin Tirkiyeyê divê herin ji balyozxaneyê Tirkiyeyê ya Bexdayê daxwaziya vîzeyê bikin. Çavkanî: "Nêtkurd"